

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 72 0 P 022358 15 Rev
Banjaluka: 17.11.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Biljane Tomić, kao predsjednika vijeća, Senada Tice i Tanje Bundalo, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.Š., D.Š., M.Š.1, O.Š. i D.Š.1 rođene Š., svi zastupani po Zajedničkoj advokatskoj kancelariji advokata M.K. i M.Đ. iz G., ..., protiv tuženih R.V. iz N.T. i R.V.1 iz N.T., oboje zastupani po punomoćniku R.J., advokatu iz G., ..., radi pobijanja pravnog posla, vrijednost predmeta spora 15.720,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj: 72 0 P 022358 14 Gž od 15.12.2014. godine, na sjednici održanoj 17.11.2016. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem Osnovnog suda u Gradišci broj: 72 0 P 022358 11 P od 10.7.2013. godine, kao neblagovremena, odbačena je tužba tužitelja kojom traže da se utvrdi da ugovor o darovanju od 10.11.2004. godine, ovjeren pod brojem OV-3173/04, kojim je tuženi R.V. kao darodavac tuženoj R.V.1 kao daroprimcu, prenio u vlasništvo nekretnine upisane u p.l. broj: 339 k.o. T. i to k.č. broj: 22, 48 i 50, te nekretnine upisane u p.l. broj: 341 i to k.č. broj: 1153, 4 i 10 u naravi njiva, kao i kuća i gospodarski objekti, farma nosilica, te pribor za obradu zemljišta i to: sijačica, vadicica krompira, plug, tanjirača, brnača, rasipač đubriva, prikolica, traktor, kombi vozilo marke “” registarskog broja 267-T-916, kućne stvari i stoku, gubi pravno dejstvo koliko je potrebno za ispunjenje potraživanja tužitelja u visini od 15.720,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 17.7.2009. godine do isplate utvrđene pravosnažnom i izvršnom presudom Osnovnog suda u Gradišci broj: 72 0 P 002243 04 P od 17.7.2009.godine.

Obavezani su tužitelji da tuženima na ime naknade troškova postupka isplate iznos od 2.700,00 KM, u roku od 30 dana počev od dana prijema presude.

Drugostepenim rješenjem Okružnog suda u Banjaluci broj: 72 0 P 022358 14 Gž od 15.12.2014. godine, žalba tužitelja je odbijena i prvostepeno rješenje potvrđeno.

Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 2.106,00 KM.

Tužitelji revizijom pobijaju drugostepenu odluku zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev usvoji ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Tuženi u odgovoru predlažu da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi da ugovor o darovanju od 10.11.2004.godine, ovjeren pod brojem OV-3173/04, kojim je tuženi R.V. kao darodavac tuženoj R.V.1 kao daroprimcu, prenio u vlasništvo nekretnine upisane u p.l. broj: 339 k.o. T. i to k.č. broj: 22, 48 i 50, te nekretnine upisane u p.l. broj: 341 i to k.č. broj: 1153, 4 i 10 u naravi njiva, kao i kuća i gospodarski objekti, farma nosilica, te pribor za obradu zemljišta i to: sijačica, vadilica krompira, plug, tanjirača, brnača, rasipač đubriva, prikolica, traktor, kombi vozilo marke "“ registarskog broja 267-T-916, kućne stvari i stoku, gubi pravno dejstvo koliko je potrebno za ispunjenje potraživanja tužitelja u visini od 15.720,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 17.7.2009. godine do isplate utvrđene pravosnažnom i izvršnom presudom Osnovnog suda u Gradišci broj: 72 0 P 002243 04 P od 17.7.2009.godine.

Tokom postupka utvrđeno je da je presudom prvostepenog suda broj: 72 0 P 002243 04 P od 17.7.2009. godine, koja je potvrđena presudom drugostepenog suda broj: 72 0 P 002243 09 Gž od 30.8.2010. godine, obavezan tuženi R.V. da tužiteljima naknadi nematerijalnu i materijalnu štetu koju trpe smrću svog prednika. Na osnovu pravosnažne i izvršne presude tužitelji su pokrenuli izvršni postupak kod prvostepenog suda podnošenjem prijedloga za izvršenje 5.11.2010. godine, a koji prijedlog je sud usvojio pod poslovnim brojem 72 0 I 2243 10 I, odredio popis, procjenu i prodaju pokretnih stvari izvršenika radi namirenja potraživanja tražilaca izvršenja.

Nesporno je da su tuženi 10.11.2004.godine zaključili ugovor o poklonu, kojim ugovorom je tuženi R.V. poklonio tuženoj R.V.1 (kćerci) svoje nekretnine upisane u p.l. broj: 339 k.o. T., na kojim je izgrađena porodična kuća i gospodarski objekti sa farmom, kao i pokretne stvari navedene u tužbi.

Polazeći od činjenice da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 26.5.2011. godine, pozivom na odredbe člana 281. i 285. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj: 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, te „Službeni glasnik RS“, broj: 17/93 do 74/04 -u daljem tekstu: ZOO), prvostepeni sud je odlučio kao u izreci.

Drugostepeni sud u cijelosti prihvaća činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda, iz kog razloga odbija žalbu tužitelja i potvrđuje prvostepeno rješenje.

Drugostepena odluka je pravilna.

Prema odredbi člana 280. stav 1. ZOO, svaki povjerilac čije je potraživanje dospjelo za isplatu, bez obzira kada je nastalo, može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je preduzeta na štetu povjerioca. Pobijanje je institut obligacionog prava koji vjerovniku pruža mogućnost da u svrhu namirenja svog potraživanja, pobija valjana imovinsko pravna raspolaganja insolventnog dužnika, namirujući se iz nekih vrijednosti koja više ne pripadaju dužnikovoj, već imovini njegovih pravnih sljednika.

Opšte pretpostavke za pobijanje su dospelost potraživanja vjerovnika, inoslventnost dužnika, pravna radnja dužnika (svaki postupak dužnika kojim se umanjuje njegova imovina ili dužnik dolazi u nepovoljan imovinski položaj) i postojanje oštećenja vjerovnika (potpuno onemogućeno ostvarenje potraživanje ili je ono znatno otežano). Uz opšte pretpostavke, potrebno je da se ispuni i jedna od posebnih pretpostavki propisanih članom 281. ZOO i da sudionici u sporu budu aktivno i pasivno legitimisani (član 283. stav 2. i 3. ZOO).

Tužba za pobijanje, u skladu sa odredbom člana 285. ZOO, može se podići u roku od jedne godine za raspolaganja iz člana 281. stav 1. ZOO (teretno raspolaganje), a za ostale slučajeve (besplatna raspolaganja) u roku od 3 godine, s tim da se rok računa od dana kada je preduzeta radnja koja se pobija, odnosno od dana kada je trebalo preduzeti radnju koja se propušta.

Iz provedenih dokaza proizilazi da je tuženi R.V. otuđio svoju imovinu (nekretnine i pokretne stvari) poklonivši ih tuženoj R.V.1 ugovorom od 10.11.2004. godine, a da je tužba za pobijanje te pravne radnje podnesena po proteku rokova iz člana 285. ZOO (26.5.2011. godine). Tvrdnja revidenata da se rok iz člana 285. ZOO ima računati od 26.1.2011. godine, kao dana kada je usvojen njihov prijedlog za izvršenje radi namirenja po pravosnažnoj i izvršnoj sudskoj odluci, jer su tada saznali za radnju dužnika, nije osnovana. Naime, odredba člana 285. ZOO imperativnog je karaktera i određuje da se rok ima računati od dana kada je preduzeta radnja koja se pobija, tako da momenat saznanja vjerovnika o tome da je preduzeta radnja kojom se otežava ili onemogućava njegovo namirenje, bez uticaja je na računanje roka za blagovremeno podnošenje tužbe.

Temeljem odredbe člana 248. u vezi sa odredbom člana 456. a) Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), odlučeno je kao u izreci.

Predsjednik vijeća:
Biljana Tomić